

[Formanden.]

Ved 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) er fra Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne og fra Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland modtaget Henvendelser angaaende en Videreførelse af Rentesenkning og Konvertering.

Trykte Eksemplarer af Henvendelserne vil blive omdelt.

Da Socialministeren er optaget af Forhandlingerne i Folketinget, skal jeg lade den paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Landstingets næste Møde afholdes Fredag den 20. Oktober Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Invalidere m. v. til tilskadekomne værnepligtige.

Mødet hævet Kl. 13³³.

6te Møde.

Fredag den 20. Oktober Kl. 13³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Invalidere m. v. til tilskadekomne værnepligtige.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2211; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 8).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stegger Nielsen: Loven om de militære Invalidere, de saakaldte Fredsinvalidere, af 22. December 1919 med Ændring af 1. Juli 1927 var jo en Lov, der byggede paa faste Takster; den inddelte de tilskadekomne værnepligtige i tre Afdelinger efter deres Invaliditetsgrad, og Afgørelsen af denne og dermed af vedkommende Invalids Gruppering henlagdes til Socialministeren, der som

sagkyndig Bistand har en enkelt Læge. Jeg kan være enig med den højtærede Minister i, at denne Ordning ikke indeholder nogen særlig Betryggelse, hverken for den tilskadekomne eller for Samfundet. Derfor er der ogsaa gentagne Gange fremsat Krav om Revision af Loven. Administrationskommissionen fremsatte et saadant Krav i sin Betænkning af 1923, ikke, som der staar i Lovforslagets Bemærkninger, i Betænkning 4, men i Betænkning 3, hvori det foreslaas, at den militære Invalidforsørgelse bygges op paa de samme Principper som den lovpligtige Ulykkesforsikring, og at Sagerne henlægges til Afgørelse hos Arbejderforsikrings-Raadet. Betænkningen herom var tilmed enstemmig.

Det i 1929 nedsatte Udvalg, der havde til Opgave at foreslaa en Revision af Ulykkesforsikringsloven, herunder ogsaa en Revision af den militære Invalidforsørgelseslov, sluttede sig til Administrationskommissionens Betænkning 3. Man foreslog dog indenfor dette Udvalg, at Staten overfor den militære Invalid fik et noget større Erstatningsansvar, alt under Hensyn til Tjenestens tvungne Karakter, end Ulykkesforsikringsloven hjemler.

Det Lovforslag, som foreligger til Behandling i det høje Ting i Dag, følger i alt væsentligt disse Betænkninger. Dog indskrænkes de særlige Erstatningsbestemmelser til kun at gælde indkaldte værnepligtige, derimod ikke de faste Befalingsmænd, som i saa Henseende findes at kunne sidestilles med andre Tjenestemænd, naar man undtager de særlige Indkaldelser under Krig eller til Sikringsstyrken. Under saadanne Omstændigheder maa disse Befalingsmænds Forhold sidestilles med de øvrige værnepligtiges med Hensyn til eventuel Invalidforsørgelse. Dette finder jeg rimeligt og naturligt.

Lovforslaget tilsigter altsaa at indføre Ulykkesforsikringslovens Principper i den Lov, der angaar Invalidere m. v. til tilskadekomne værnepligtige, som den nye Titel lyder. Jeg har sammenlignet Lovforslagets Paragraffer med de tilsvarende Paragraffer i Ulykkesforsikringsloven og konstateret, at de er ret samstemmende. Der er derfor ingen særlig Grund til paa det nuværende Tidspunkt at repetere vort Standpunkt til Sagen, som ogsaa i dette Ting blev udførligt drøftet ved Socialreformens Gennemførelse. Ulykkesforsikringslovens Princip er jo dette, at Forsørgelsen fastsættes i Forhold til Aarslønnen, alt efter Invaliditetens Størrelse, men Ydelsen sættes altsaa højere i denne Lov end i